

LEEVI

1

2024

Wanhat – Here we go
again!

Nuoret eivät ole saman-
laisia

Vanhuksia, vauvoja ja....
Abeja?

LEEVI on Madetojan musiikkilukion opiskelijoiden äidinkielen ja kirjallisuuden syventävällä *Toimitustyö*-kurssilla (Ä117) toimittama lehti. Lehteä alettiin julkaista vuonna 1982.

Päätoimittaja Tuuli Mäkiö

Toimittajat

Tornado Höyhtyä

Valtti Kamula

Helmi Leppänen

Anniina Luhtaanmäki

Avia Moilanen

Enna Vallirinne

Kansi Aapo Laurila

Taitto Veera Heinonen, Ilona Saari

Ohjaava opettaja Kai Hissa

Digilehti <https://www.ouka.fi/oulu/madetojan-musiikkilukio/leevi-lehti>

PL 45

Leevi Madetojan katu 1

90015 OULUN KAUPUNKI

puh. 050-3672236

SISÄLLYS

PÄÄKIRJOITUS Nuoret eivät ole samanlaisia

Tuuli Mäkiö

REPORTAASI Wanhat - Here we go again!

Anniina Luhtaanmäki

KUVAREPORTAASI

Valtti Kamula

HAASTATTELU Nikon motivoivat sanat

Helmi Leppänen

RUNOJA

Enna Vallirinne

RUNOJA

Pyörremyrskyjä

REPORTAASI Vanhuksia, vauvoja ja... abeja?

Enna Vallirinne

KUVAREPORTAASI

Valtti Kamula ja Avia Moilanen

ARTIKKELI Potkiaisat 2024

Tornado Höyhtyä

Nuoret eivät ole samanlaisia

Nuoriin liitetään monenlaisia ennakkoluuloja. Yhteiskunnallisessa keskustelussa monesti nuoria pidetään huonosti käyttäytyvinä ja epäasiallisina. Nuoruuteen liitetään vieläkin vahvasti päihteiden käyttö ja erilaisten päihteiden kokeilu, vaikka nuoriso käyttääkin vähemmän päihteitä nykyään kuin parikymmentä vuotta sitten. Ihmissuhteet ovat monelle murrosikäiselle hyvin tärkeitä, sillä ihmissuhteet auttavat nuorta löytämään itsestään tärkeitä piirteitä. Kun nuorella alkaa olla kavereita, jotka edustavat monia eri sukupuolia, saatetaan olettaa vastakkaisen sukupuolen edustajan seurustelevan nuoren kanssa. Tällaiset ennako-oletukset nuorista eivät pidäkään yleensä aivan täysin paikkaansa.

Nykyaikaiseen keskusteluun nuorison käyttäytymisestä liitetään melkein poikkeuksetta katujengit tai nuorisojengit. Nuorisoa syytetään liiasta meluisuudesta sekä epäasiallisesta käytöksestä. Kuitenkaan moni nuori ei pidä itseään minään edellä kuvatuista ominaisuuksista. Meistä monet osaavat erilaisissa tilanteissa käyttäytyä asiallisesti sekä kunnioittaa ihmisiä ja heidän omaisuuttaan. Tietenkin on myös niitä, jotka eivät aina käyttäydy asiallisesti tai tilannetajuisesti, mutta eihän meistä kukaan aina käyttäydy jokaisessa tilanteessa parhaimmalla mahdollisella tavalla. Uskon, että yksi ihmisen elämän tavoituksesta on oppia omista virheistään sekä kehittyä ihmisenä.

Päihteet ovat olleet osa nuorisokulttuuria yhteiskunnassamme monia vuosikymmeniä. Onneksi monet nykynuoret ovat valistuneempia päihteiden vaikutuksista kuin vanhemmat ikäpolvet. Esimerkiksi alkoholin ja tupakan käyttö on selvästi vähentynyt muutamassa kymmenessä vuodessa. Nykyään moni nuorista kokeekin päihteiden käytön tarpeettomaksi ja selväpäisyys erilaisissa juhlissa sekä tapahtumissa on lisääntynyt. Kaikki nuoret eivät ole vain humalahakuisia, vaan monet haluavatkin keksiä kavereidensa kanssa tekemistä ilman päihteiden käyttöä. Vaikka nuorten päihteidenkäyttö on vähenemässä, yhteiskunnassamme oleva päihdekulttuuri vaikuttaa silti nuorten halukkuuteen kokeilla erilaisia päihteitä. Nuoret haluavat kokeilla omia rajojaan, ja päihteet ovat yksi tapa omien rajojen kokeilemiseen.

Ihmissuhteet ovat nuorille erityisen tärkeitä, sillä niiden avulla nuori pääsee löytämään ympärilleen omanhenkisiä ihmisiä ja itselleen sopivia kiinnostuksen kohteita. Nuoruuteen myös liittyy seurustelusuhteet, joiden avulla nuoret pystyvät käsittelemään ihastumisen ja rakastumisen tunteita. Kuitenkin on muistettava, että on myös nuoria, joita ei kiinnosta erinäisistä syistä seurustelu. Nuorilla saattaa esimerkiksi olla tulevaisuuteensa liittyviä tavoitteita, jotka he kokevat tärkeämmäksi. Jos nuori ei halua kyseisellä hetkellä seurustella, häntä ei auta läheisten ja kavereiden kyselyt mahdollisesta kumppanista. Koska nuoruuteen liitetään niin vahvasti seurustelusuhteet, se voi aiheuttaa paineita löytää itselleen ”juuri se oikea”. Seurustelu, kuten muutkin ihmissuhteet, vievät oman aikansa. Siitä, ettei juuri kyseisellä hetkellä seurustele, ei tarvitse harmistua, vaan on hyvä antaa asian hoitua omalla ajallaan.

Nuoresta voi tuntua ahdistavalta myös läheisten oletukset seurustelukumppanista. Jos nuorella on monia eri sukupuolia olevia kavereita, on valitettavaa, että läheiset saattavat olettaa nuoren olevan yhdessä jonkun vastakkaisen sukupuolen edustajan kanssa. Tällaiset oletukset ovat usein hyvin stereotyyppisiä ja senkin takia hyvin epäkohteliaita. Nuori saattaa kuulua esimerkiksi seksuaalivähemmistöön, jolloin stereotyyppiset oletukset yleensä aiheuttavat nuoressa kiusaantumista tai ahdistusta. Vaikka nuori ei kuuluisikaan seksuaalivähemmistöön, on mielestäni tyydyttävää kysellä nuorilta hyvin henkilökohtaisia asioita. Ikinä ei voi tietää syitä, miksi nuori ei kerro kyselijälle seurusteluun liittyvistä asioista. Kun ja jos nuori haluaa kertoa seurustelewansa, sen kuuluisi olla nuoren itsensä päätettävissä.

Ihmiset ovat keskenään hyvin erilaisia. Kaikki eivät pidä samoista asioista: osa ei pidä lukemisesta, ja osa rakastaa lukea. Sama pätee kaikissa ihmisryhmissä ja niin myös nuorissa. Nuoria ei voida yleistää vain yhdeksi ryhmäksi, sillä yhden ryhmän sisällä on valtavasti erilaisuutta. Mielestäni nuoria pitäisi käsitellä yksilöinä ja ryhmänä, koska nuoriin vaikuttavat heidän kaverinsa eli yleensä toiset nuoret, mutta nuori on silti itse vastuussa omista päätöksistään ja mielipiteistään. Ihmissuhteiden ja omien rajojen kokeilemisen avulla nuoret pääsevät oppimaan elämiseen tarvittavia taitoja sekä tunteiden käsittelyä. Nuoria tulisi aidosti kuunnella ennen kuin meistä tekee ennako-oletuksia. Kaikki nuoret eivät ole samanlaisia.

Tuuli Mäki, päätoimittaja

Wanhat – Here we go again!

Teksti: Anniina Luhtaanmäki

Wanhat, tuo kauan odotettu prinsessa-päivä, on täällä! Monet, minä mukaan lukien, ovat pitkään haaveilleet wanhojen päivästä, ja nyt se on koettu. Päivä oli täynnä pukuloistoa ja jännitystä. Wanhojen päivänä lukion toisen vuoden opiskelijat juhlivat sitä, että heistä tulee lukion vanhimpia abien siirtyessä lukulomalle.

Päivä alkoi todella aikaisella herätyksellä. Jotkut heräsivät jo viideltä aamulla laittautumaan! Ennen varsinaisia tansseja koululla oli paljon hulinaa. Aamulla alkoi valokuvaukset, joiden lomassa alkoi ököjen leikitys. Kakkoset olivat valmistelleet heille monenlaisia pisteitä: oli musavisaa, tuolileikkiä, Kahoot-visailuja, ökövideota unohtamatta. Ököt järjestivät meille wanhoille herkutuksen, jossa oli paljon erilaisia herkullisia naposteltavia. Päivän ensimmäiseksi ongelmaksi koitui pöytään istumisen vaikeus: Suuret helmat vannehameineen oli vaikea saada mahtumaan pöydän alle! Sama ongelma tulisi vastaan myös ruokailussa.

Ruokailussa tuntui lähes käsinkosketeltavaa jännitystä. Näytös Pohjankartanon väelle lähestyi, eikä hienoja vaatteita saisi sotkea ruokaan. Nerokkain keksintö mielestäni oli laittaa villatakki päälle niin, että sen selkäosa suojasi vaatteet syliin tippuvalta ruoalta.

Ruokailun jälkeen olikin ensimmäisen näytöksen aika. Ennen sitä täytyi kuitenkin käydä laittamassa vielä meikki kuntoon. Pikkuhiljaa tanssijat asettuivat parijonoon ruokalan eteen. Jännitys tiivistyi! Oli viimeisten tsemppien aika ja sitten mentiin.

Alkujuonto ja kutsu tanssiin on annettu. Orkesteri alkaa soittaa Radetzky-marssia, ja jono alkaa liikkua sen tahdisa. Marssin jälkeen ensimmäisenä tanssina oli poloneesi, jonka jälkeen vuorossa oli wieninvalssi. Poloneesi ja wieninvalssi ovat muotoutuneet perinteeksi monessa lukiossa.

Kolmantena tanssittiin La Chaconne, jossa piti muistaa taipua elegantisti kuin olisi tanssinut kuninkaallisessa hovissa. La Chaconnesta siirryttiin solapaikoille ja vuorossa oli solatanssi, Le Brisquet Cellois. Solatanssissa tärkeää oli pitää rivit suorina, jotta tanssi näyttäisi mahdollisimman koordinoitulta ja hyvältä. Tanssissa oli paljon hypelyä sekä viejän ja seuraajan omia soolo-osuuksia.

Viidentenä tanssina oli monien suosikki eli tango Jalousie. Tangossa oli haastaviakin askeleita ja varmasti monia jännitti tanssissa esiintyvät seuraajan taivutukset.

Minua jännitti eniten, potkaisisinko jotakuta toista tanssijaa päähän taivutuksen aikana. Näin ei onneksi käynyt ja kaikki välttyivät kuhmuilta. Tangon jälkeen tanssittiin henkilökohtainen suosikkini, kehruvalssi Mignon. Tanssissa tanssittiin piirissä, jossa parit vaihtuivat yhtenäen, mikä toi kaivattua vaihtelua tanssien lomaan. Harjoituksissa tämä tanssi vaikutti katastrofilta, mutta itse näytöksissä kehruvalssi onnistui loistavasti.

Toiseksi viimeisenä tanssina oli hullunkurinen Short Cake, jossa askeleita oli paljon ja muistettavaa sitäkin enemmän. Lopulta tämäkin tanssi meni hyvin eikä suuria mokailuja tapahtunut. Viimeisenä tanssina tanssittiin jo vuonna 2019 nähty lopputanssi Mamma Mia, jossa oli paljon siirtymiä paikasta toiseen. Jotkut siirtymisistä täytyi suorittaa hyvinkin nopeasti. Tanssin lopussa jokainen moduuli muodosti ryppään, jonka keskellä oli housuissa tanssineet ja reunoilla mekoissa tanssineet. Keskellä olleista tanssijoista yksi nostettiin ylös. Tanssin jälkeen saimme raikuvat aplodit ja asetuiimme vielä avorivistöpaikoille kiittämään yleisöä. Ensimmäinen näytös oli ohi.

Nyt oli hyvä hetki analysoida kavereiden ja tanssiparin kanssa, mikä oli mennyt hyvin ja mihin täytyy vielä toisessa näytöksessä kiinnittää huomiota. Kokonaisuudessaan tuntui kuitenkin, että kaikilla oli mennyt hyvin. Sitten odotettiin toisen näytöksen alkua. Tässä välissä ehti hyvin ottaa kuvia kavereiden kanssa ja ohjata katsomaan tulleet läheiset hyville paikoille, joista näkisi hyvin.

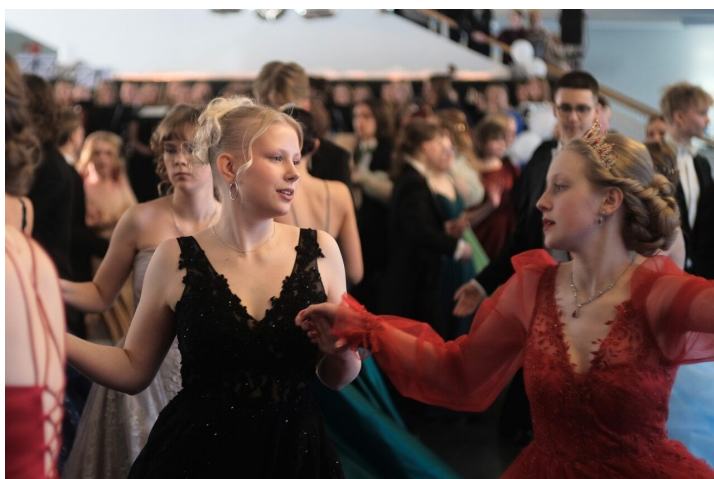
Paikalle saapui tanssijoiden vanhempia, sisarusia, isovanhempia ja ystäviä. Yleisöä oli siis paljon. Nyt jono ruokalan eteen tuntui muodostuvan hieman ripeämmin. Vaikka tanssit oli jo tanssittu kertaalleen läpi, jännitystä oli runsaasti ilmassa. Jännitystä kai aiheutti se, että katsomassa oli omia perheenjäseniä. Nyt olisi aika nauttia tansseista viimeisen kerran!

Soitto alkoi ja jono lähti liikkeelle. Tanssittiin poloneesi, wienivalssi, La Chaconne, Le Brisquet Cellois sekä tango, kehruuvalssi, Short Cake ja vielä viimeisen kerran Mamma Mia. Tanssien jälkeen annoimme aplodit yleisölle. Lopuksi vuorossa oli vielä kaksi yleisötanssia. Tanssijoiden oli mahdollista tanssia valssi vielä esimerkiksi isän, äidin, sisaruksen tai ystävän kanssa.

Sitten oli aika lähteä kotiin ja valmistautumaan jatkoille. Tässä kohtaa päivää väsymys oli suuri, joten päiväunet tulivat tarpeeseen. Ennen jatkoja varmasti monet kävivät syömässä jossain hyvällä porukalla ja niin tein minäkin. Jatkot järjestettiin Kellon nuorisoseuralla, jonne meidänkin seurueemme suuntasi.

Jatkojen jälkeen alkoi matka kohti kotia. Kotiin päästyäni halusin vain mennä nukkumaan. Ensin täytyi kuitenkin purkaa aamulla tehty kampauss, se oli pysynyt yllättävän hyvin koko päivän. Kampauksessani oli kaiken kaikkiaan vain 22 hiuspinniä, kolme pompulaa, hiusdonitsi ja luultavasti lähemmäs kilo hiuslakkaa ja muotovaahtoa. Viimein pääsin nukkumaan!

Muistelen tätä päivää lämmöllä ja riemulla vielä kiikkustuolissakin. Kiitos kaikille siihen osallistuneille, ystäville, opettajille, perheelle, kaikille wanhoille sekä ököille ja heidän valmistamilleen herkuille! Nyt olemme tanssineet tiemme koulun vanhimmiksi!

KUVAREPORTAASI

Teksti ja kuvat: Valtti Kamula

Kemun kohokohtia, kun Sonja Saarinen Elämä ja Teot ilmestyi lavalle .

Rikon sinut eli nimensä arvoisasti jättäen niskat kipeäksi suuren määrän pään heiluttelun jälkeen

Veeti Kamunen näyttää mallia koko koululle, miten pidetään energinen esitys

Aino Tynin oma teos kiehtoo koko yleisön

Olivia Loukkola esittää kuinka kaunis soitin huilu oikeasti on

Gea Kastaniotis sekä Inkeri Ahvenvaara esittelevät

taitojaan soittimillaan sello ja huilu

Madetojan musiikkilukion oma sinfoniaorkesteri ei petä vaan yllättää yhä kauniimmalla esityksellään .

Nikon motivoivat sanat

Teksti: Helmi Leppänen

Koulumme terveystiedon opettaja Niko Kuusela työskentelee Madetojan lisäksi myös Raksilan lukiossa, jossa hän opettaa liikuntaa. Opettamisen hän aloitti molemmissa kouluissa samaan aikaan eli viime vuonna. Tuolloin Raksilan lukiota ei vielä ollut, joten hän siis opetti Merikosken lukiossa, joka elokuussa 2023 yhdistyi Pateniemen lukion kanssa Raksilan lukioksi. Tuntipainotteisesti hän kuitenkin työskentelee Raksilassa enemmän kuin Madetojalla. Ennen näitä kouluja hän on työskennellyt Karjasillan yläasteella ja lukiossa, silloin kuin ne olivat vielä olemassa. Karjasillan koulujen jälkeen hän on opettanut Valkeakoskella lukiossa, Laihian yläasteella ja lukiossa ja ennen viimeisimpiä töitään Oulussa hän on opettanut kolme vuotta Kajaanin ammattikorkeakoulussa.

Kuuselalla on ollut liikunnan opetus ja yleisesti ottaen liikunta päätavoitteena jo nuoresta lähtien: "Joskus tuolla yläasteella hoksasin jossain kohtaa, että täähän vois olla ihan siisti työ." Sen jälkeen hän on tehnyt töitä haaveensa eteen ja työ onkin tuottanut hyvää tulosta.

Jos hän ei opettaisi terveystietoa ja liikuntaa, hän haluaisi opettaa taloustietoa tai yhteiskuntaoppia lukiossa. Täydellisessä ammatinvaihdoksessa häntä kiinnostaisi kouluttautua ekonomistiksi tai alkaa psyykkiseksi valmentajaksi.

Madetojalla on ollut Kuuselan mielestä oikein mukavaa työskennellä. Eniten miellyttää sujuva vuorovaikutus opetettavien terveystiedon ryhmien kanssa, ja hän kuvaileekin opiskelijoita "skarpeiksi, mukaviksi ja fiksuiksi". Tapahtumien, konserttien ja vastaavien paljous on myös ollut kiva lisä arkeen.

Normaalina työpäivänään hänellä on opetusta noin kuusi tuntia päivässä, minkä jälkeen hän tekee opetukseen liittyviä toimistotyötehtäviä pari tuntia. Työn ulkopuolella hän viettää aikaansa kihlattunsa kanssa, käy kuntosalilla ja tapaa kavereitaan silloin kun aikaa riittää. Hän myös katsoo mielellään Netflixistä sarjoja, kuten The Blacklist, How I Met Your Mother ja Suits.

Kuuselan motto elämään on "lähde yrittämään, älä pelkää", ja mielestäni jokaisen meidän olisi hyvä noudattaa tätä. Hän vinkkaakin aineidensa opiskelijoille, että kannattaa tehdä, mistä itse pitää, ja että pitää yrittää jaksaa, vaikka joskus tuntuukin vaikealta. Lopuksi hän vielä kehottaa olemaan oma itsensä

RUNOJA

Teksti: Enna Vallirinne

Sanoja, sanoja
Aina vain lisää sanoja
Loppumaton sanatulva
Sanojen kauneus
Sokaisee aina.
Olenko jo sokea?
Kuvauksellisuus
Runollisuus
Elokuvallisuus
Ovat vain sirpaleita
Pieniä palasia
Osasia mosaiikista
Elämän palapelistä
Jonka osasia
Ovat myös
Tunteet
Elämän näyttämön takana

Sanoja, sanoja
Aina vain lisää sanoja
Loppumaton sanatulva
Sanojen kauneus
Sokaisee aina.
Olenko jo sokea?

On aika ihmeellinen
Asia
Ei voi
(ehkä koskaan)
Sitä käsittää
Eikä käsin
Sitä ainakaan
Koskettaa
Voiko kukaan kuitenkaan
Aikaa voittaa?
Tai sitä
Milloinkaan
Juosta karkuun

Pirstaleina
Sirpaleina
Särkynyt
Pirstoutunut
Miksi rikotuille asioille
on niin kauniita sanoja?
Ehkä rikkinäinenkin
Voi olla kaunista.

Kaunis
Sievä
Sielukas
Etkö ajattelekin tyttöä?
Voisiko olla
Tyttökin
Hurja
Tulinen
Rohkea
Ehkä jopa
Voimakas
Minä ainakin olen.

RUNOJA

Teksti: Pyörremyrskyjä

Tämä hetki

en ollut aikoihin rakentanut legoilla,
aito nauru kuuluu yläkerrasta.
turkkilainen musiikki kuuluu puhelimen kaiuttimesta.
tämä hetki.
tämän haluan muistaa.
ystäväni, täällä on turvallista.
kiitollinen olen, juuri teidän olemassaolosta.

Aikaa. Minulle.

voisitko tehdä aikaa minulle ystäväni?
voitko tehdä aikaa minulle ystäväni?
voitko tehdä aikaa minulle?
tee aikaa minulle?
tee aikaa?
aikaa?
aikaa?
aikaa.
minulle.
aikaa minulle.
tee aikaa minulle.
miksi et tee aikaa minulle?
miksi et tee aikaa minulle ystäväni?

Rakkaus on hankalaa

joskus toivon, että rakastamiseen löytyisi sääntö-
kirja.
ensin en osaa, ja sitten teen niin liikaa?
ja lopulta, olen yksin.
taas.

Sinä.

kaipaam,
rakastan,
sinua.

Vanhuksia, vauvoja ja ... abeja?

Enna Vallirinne

Abien ryhmänohjaajat heräsivät 8.2.2024 aamulla siihen, että he olivatkin lapsia. Abigaalassa abit leikkivät lapsiksi puettuja ryhmänohjaajia ja vanhuksiksi pukeutuneita muita opettajia. Lisäksi siellä nähtiin vuosisatojen paras abivideo, sekä opettajien tekemä hulvaton opevideo.

Abigaalan leikkien ja laulujen jälkeen nähtiin abitanhut, eli abien tanssimia suomalaisia kansantansseja. Madetojan musiikkilukio on yksi harvoista suomalaisista lukioista, joissa abitanhuperinnettä vielä jatketaan. Abitanhujen jälkeen penkkareihin tuli tanssijoilla kiire, sillä kansallispuvut piti vaihtaa up-

Tämän vuoden penkkarit vietettiin noin 25 asteen jäätävässä pakkasessa rekan kyydissä madislauluja laulaen. Penkkariajelulla oli hauskaa, vaikka lavalla tuuli pakokaasua suoraan kasvoille hyytävän kylmästi ja kyyti oli todellakin möykkyinen rekan kyydissä seistessä. Suurin osa abeista oli pukeutunut huiman mahtaviin rooliasuihin: mukana oli muumitalo, Pikachu, shakkinappuloita ja Jujutsu Kaisenin hahmoja. Rekkojen kyydissä nähtiin myös oikeasti aukenevat siivet ja muita huikeita pukuja.

Rekkakyydin jälkeen käytiin perinteisesti laulamassa Leevi Madetojan patsaalla *Katson virran kalvohon*, jonka yksi rekkalastillinen abeja lauloi rekan lavalta. Sitten rekat kuljettivat meidät vielä takaisin koululle, jolloin kaikki alkoivat olla jo tosi jäässä. Onneksi matka koululle oli silloin jo lyhyt.

Penkkariajelun jälkeen abit pääsivät valmistautumaan illan abibileisiin. Kaikki nauttivat Amarillon ruoasta, jonka jälkeen bilebändi soitti pois potkituille abeille kaksi setillistä bilemusiikkia. Vaikka kaikki abit potkittiinkin pois, lähes viisikymmentä on päättänyt olla välittämättä hädöstä ja sitkeästi hengata Madetojalla vielä neljännettä vuotta. Kaikilla oli kuitenkin ikimuistoinen penkkaripäivä!

Taidetta ja näkemyksiä tulevaisuudesta

Teksti: Avia Moilanen Kuvat: Valtti Kamula

Jokavuotiset musiikkiperinteet ovat tärkeä osa. Tänä vuonna taiteiden päivää vietettiin 27.1.2024 lauantaina. Esityksiä nähtiin erilaisissa tiloissa, kuten juhlasalissa, aulaassa, luentosalissa ja C016-luokassa. Esiintyjillä päivä alkoi jo aikaisin, kun taas katsojat tulivat kouluun 11.30 alkaen.

Esityksiä kuultiin muun muassa espanjaksi.

Opettajat olivat laittaneet oppilailla Wilma-viestillä aikataulut, joista pystyi helposti seuraamaan päivän tapahtumien kulkua. Esitykset alkoivat luentosalissa duoesityksillä. Pian juhlasalissa pantiin käyntiin abien sävörikonsertti. Abit olivat tehneet kappaleita aiheenaan tulevaisuus. Tulevaisuutta tarkasteltiin kappaleissa useista eri näkökulmista, ja tämä näkyikin monipuolisissa sanoituksissa ja sävellyksissä. Pääsimme kuulemaan esityksiä myös useilla eri kielillä, kuten englanniksi ja espanjaksi, myöhemmin päivän aikana myös japaniksi.

Aulaassa päivän esitykset aloittivat OYJO, joka soitti ja lauloi mukaansatempaavia kappaleita. Päivän aikana aulaassa nähtiin myös kuvataidetta ja tanssiesityksiä, jotka tekivät taiteiden päivästä entistäkin monipuolisemman. Luentosalin edessä pystyi käymään nauttimassa herkkuja FYKE-kahvilassa koko päivän ajan.

Tänä vuonna taiteiden päivästä tekivät erityisen monipuoliset tilat ja esitykset. Tunnelma vaihteli eri tilojen ja kokoonpanojen vaihtuessa. Esimerkiksi C016-luokassa päästiin nauttimaan klubityylisestä meiningistä hyvin läheltä, kun taas juhlasalissa ja aulaassa esiintyjät esiintyivät aina lavalla. Taiteiden päivä oli ihanan monipuolinen täynnä taitavia ihmisiä. Varsinkin lukion ykkösluokallaiselle päivä oli todella inspiroiva ja antoisa.

Potkiaiset 2024

Tornado Häyhtyä

Potkiaiset ovat perinteinen abiturienteille järjestettävä juhlatilaisuus ennen penkinpajaisia. Potkiaisten ideana on kuvaannollisesti potkia abit pois lukiosta, kun kakkosista tulee koulun vanhimmat.

Yhteismusisoinnin toisella kurssilla jaettiin työryhmät, joista potkiaisten suunnitteleminen ja toteuttaminen oli yksi. Potkiaistyöryhmä teki työtä, suunnitteli ja toteutti todella mahtavan ja varmasti myös ikimuistoisen juhlan abien kunniaksi. Kuten tapana on, kakkoset leikittivät abeja ja järjestivät huvittoman hauskoja leikkejä sekä mukavaa ohjelmaa jokaisen seurattavaksi.

Ohjelmanumeroita potkiaisissa tänä vuonna oli muun muassa äänenavauksia, tiimitehtäviä, kuten tuo minulle -leikki ja kupprien kaataminen lanteista roikkuvilla sukkahousuilla, jossa on mandariinit, sekä tarinaleikki ja musavisa. Tuo minulle -leikistä poimin pari hauskinta asiaa, jotka piti tuoda: abi, jolla on absoluuttinen sävelkorva, söpö abi, sekä laulava reaaliaineen opettaja. Tämä leikki oli todennäköisesti kaoottisin mutta eniten hurrausta aiheuttanut. Tarinaleikissä yksi meistä kirjoitti tarinan, jossa oli rooleja. Yleisöstä kysyttiin vapaaehtoisia abeja tietty määrä, ja heidät roolitettiin. Tarinan aikana oli heittäytymistä ja paljon naurua.

Tehtävänä meillä ei ollut kuitenkaan pelkästään abien leikittäminen. Meidän piti myös suunnitella tarkasti mitä teemme ja miten sen teemme. Täytyi hankkia leikkejä varten tarvikkeet, antaa kaikille roolit potkiaisten työstössä ja valmistautua. Valitsimme juontajat ja leikittäjät sekä "taustalla toimivat henkilöt" mutta ihan yhtä tärkeitä sellaiset, jotka muun muassa soittivat pianoa, asettelivat tuoleja ja jakoiivat sekä keräsivät liivejä leikkimiseen osallistuville.

Tässä vielä tämän vuoden potkiaisten taustakuva:

